

Kaldewei

Het badgenot van gisteren en vandaag

Na een zware dag op het werk zalig relaxen en de dagdagelijkse beslommeringen achter zich laten door zich onder te dompelen in een welriekend schuimbad – de moderne badcultuur heeft zijn wortels in een oeroud traditie die teruggaat tot de klassieke oudheid: het nemen van een bad om niet enkel het lichaam te reinigen, maar ook de ziel.

Kaldewei heeft de voorbije 80 jaar reeds in belangrijke mate bijgedragen in de ontwikkeling van de Europese badcultuur. Kaldewei baden en whirlsystemen staan voor een gevoel van revitalisering en welbehagen in de intieme sfeer van je eigen badkamer.

Doorheen de eeuwen is de badcultuur en zijn belang in de maatschappij telkens weer veranderd. Gedurende deze tijd is de geschiedenis van het baden gevormd, door de ontwikkeling van openbare- en privébadgelegenheden, startend bij de aanvang van de geschiedenis : reeds in 4500 v.C. hadden de paleizen in Mesopotamië een private badkamer naast de vertrekken van de Koningin. Vanaf de 8e eeuw v.C. kan de badcultuur nauwkeuriger onderzocht worden, vertrekkende bij de Grieken. In de gedichten van Homerus wordt gewag gemaakt van private badkamers, maar de cultuur van publieke baden werd meer uitgesproken ontwikkeld in het gymnasium, oefenterrein van de Griekse atleten. Na een sportieve krachtmeting zochten de mannen ontspanning voor hun spieren en evenwicht voor lichaam en geest in koude baden. De Romeinen zouden nadien het nemen van een bad vieren in een aanzienlijk luxueuzere manier. Vanaf 25 v.C. bouwden zij fantastische thermale baden. Opgesmukt met marmer, goud en zilver groeiden zij uit tot populaire ontmoetingsplaatsen. De kern van het bezoek aan de thermen lag niet enkel in het zich reinigen en de andere behandelingen, zoals massages en stoombaden, doch zeker ook in belangrijke mate in het genot en het welbehagen. Er bestonden, in contrast, weinig private badgelegenheden : dit privilege was gereserveerd voor de Keizer. Met de instorting van het Romeinse Rijk en de kruistocht van de Christelijke Kerk tegen de badcultuur van de klassieke oudheid verdween de gewoonte van publiekelijk baden voorlopig.

Badgenoegens passend bij iemands sociale klasse

De badcultuur vond zijn heropleving tijdens de Middeleeuwen. In de 13^e eeuw sprak de adel zich duidelijk uit voor persoonlijke hygiëne. De eerste badpaviljoenen werden opgetrokken in de tuinen van elegante genotspaleizen en uiteindelijk werden de eerste badkamers geïnstalleerd in de aangrenzende kamer naast de slaapkamer. In de 16^e eeuw werden de badkamers opgetrokken in weelderige Renaissancestijl en werd hun aankleding schijnbaar belangrijker dan persoonlijke hygiëne. Terwijl deze ontwikkeling voorbehouden was voor de adelstand waste het overgrote deel van de bevolking zich in de keuken of werden openbare badhuizen bezocht. Dit vormde onderdeel van de dagelijkse gang van zaken in de Middeleeuwen. Gemeenschappelijk baden was eerst en vooral een zaak van genieten: muzikanten speelden muziek, badhuizen boden diensten aan zoals scheerbeurten en bedden nodigden uit tot het nemen van een korte pauze. Uiteindelijk vervaagden de grenzen tussen badgelegenheden en pleziergelegenheden en vielen badhuizen in diskrediet. Zo maakte de Kerk een einde aan deze levendige gang van zaken en verdwenen openbare badhuizen van de sociale scene. Het waterverbruik daalde niet enkel hierdoor : met de komst van de Reformatie kwamen “droge” hygiënische praktijken sterk op in Europa gedurende de 16^e eeuw. Gedurende bijna 2 eeuwen zwaaiden parfum en poeder de plak in plaats van water !

De comeback van water

In de 18^e eeuw vond de badcultuur zijn weg terug in de maatschappij. De Verlichting werd gevolgd door een terugkeer naar realisme en een persoonlijk denkbeeld. Een hernieuwd hygiënisch bewustzijn kwam naar voor, water en zich baden pasten opnieuw in een correcte samenleving. In hun paleizen verweende de lord en lady's zich op het vlak van hygiëne in edel ontworpen "badkasten" die we vandaag de dag zouden omschrijven als oases van welbehagen. Maar de scheiding tussen adel en plebs ging verder: de doorsnee burger waste zich nog steeds in de keuken of in een eenvoudige wasplaats. Met het brengen van waterleiding tot de huizen gedurende de tweede helft van de 19^e eeuw werden badkamers zeer populair, tenminste in nieuwbouwhuizen voor de middenklasse. De uitbreiding van huishoudelijke badkamers verhoogde het gebruik van tinnen of zinken badkuipen, welke snel opgevolgd werden door badkuipen met geïntegreerde verwarming. Gietijzeren en geëmailleerde badkuipen werden voor het eerst beschikbaar rond 1890.

Een bad voor iedereen

Terwijl in het begin van de 20^e eeuw de vorstelijke badkamers ontworpen werden met een zeer luxueus design, sommige zelfs uitgerust met badkuipen in porselein, was de trend vanaf 1910 meer geneigd naar het Amerikaanse model van een functionele badkamer: wit, hygiënisch en betegeld. In het begin van de jaren 30 brak het tijdperk aan van de geëmailleerde stalen badkuipen in badkamers. In 1934 produceerde Kaldewei het eerste vrijstaande geëmailleerd plaatstalen bad. Hierdoor werd het voor meer en meer gezinnen mogelijk zijn eigen badkamer te installeren. De badkamer voor de man in de straat kende echter zijn definitieve doorbraak na de Tweede Wereldoorlog, toen 's werelds economieën opbloeden. Tijdens de jaren 60 veroverde Kaldewei de markt met zijn geëmailleerde stalen badkuipen, die nu naadloos gefabriceerd werden uit één enkele stalen plaat. De positieve eigenschappen van geëmailleerd waren verantwoordelijk voor een afname van de verkoop van gietijzeren badkuipen van 80 tot nog slechts 10 %. In 1970 werd Kaldewei hierdoor Europas grootste fabrikant van badkuipen en douchebakken. Sinds dan verscheen de badkamer op het toneel op de meest diverse manieren. In de jaren 70 werd de huiselijke badkamer, gekenmerkt door zijn ruime afmetingen en rijkelijk comfort, geleidelijk vervangen door de louter functionele badkamer. Op het einde van de jaren 70 lanceerde Kaldewei het model Sanistar : de eerste badkuip met geïntegreerde grepen die afgestemd waren op het design van het bad. Gedurende deze periode werd dit bad, samen met het model Saniform, het best verkochte product van Kaldewei. Tijdens de jaren 80 zette de trend naar huiselijke badkamers zich opnieuw verder. Smaakvolle badkamerontwerpen reflecteerden de veranderde houding ten aanzien van persoonlijke hygiëne. Het wordt nog steeds als zeer belangrijk ervaren hiervan te kunnen genieten in een aangename omgeving. Baden dient in de eerste plaats om lichaam en geest te ontspannen, een kortstondige vlucht uit de alledaagse sleur. Met zijn veelvoud aan ontwerpen – velen ontwikkeld door gerenommeerde designers zoals Sottsass Associati – draagt Kaldewei bij aan deze badcultuur. Het meest recente hoogtepunt van deze ontwikkelingen zijn de vrijstaande baden zoals de Megaform Ovaal, onlangs winnaar van enkele designprijzen, of de Kusatsu Pool, gemodelleerd naar Japanse traditie.

Hedendaagse openbare badgelegenheden

De cultuur van thermale ontspanningsgelegenheden en stoombaden kent momenteel opnieuw een herleving. Turkse hamams nodigen ons uit ons te revitaliseren en zorg te dragen voor onze lichamen, zelfs in onze eerder noordelijk gelegen oorden. Zij dateren van de eerste eeuwen n.C., toen ze gebruikt werden om zich te reinigen voor het gebed. Het hart van een klassieke hamam is de stoomkamer met een enorme verhitte marmeren steen. Bedoeling is je hierop neer te leggen en herhaaldelijk water over je lichaam uit te gieten. Wanneer het water en de hitte de poriën van je huid geopend hebben ga je verder met een Turkse massage. Tijdens deze orientaalachtige peeling wordt de huid met een handschoen gemaakt van geitenhaar geschrobd. Dit wordt gevolgd door een zeepmassage, waarna men van het aangename gevoel van ontspanning kan genieten in de rustkamer.